MOCK TEST-5

MAINS EXAMINATION-TRANSLATION AND ESSAY WRITING

PAPER-III

TIME: 2:00 HRS MARKS:70

Instruction:

1) Attempt all the questions compulsorily
2) All questions carry Equal Marks
3) Write the answers as orders of the questions
4) Strict your answer to the Question only
5) Write an Essay in 800-1000 words in words only

QUESTION PAPER

1.Translate the following from English to Telugu (1*15=15 Marks)

The Telangana High Court has held that the incapacity of a non-party to a legal proceeding can be equated to 'legal disability' under sections 6 and 7 of the Limitation Act, 1963.

The order was passed by a division bench of Justice Moushumi Bhattacharya and Justice M.G.Priyadarsini in an I.A. filed in an appeal suit, praying to condone the delay of 428 days in filing the appeal. The petitioner/appellants pleaded that they were third parties who were not originally parties to the suit before the trial court and hence were not aware about the proceedings.

The incapacity of a non-party may be equated to the legal disability under sections 6 and 7 of the Limitation Act since the absence of lack of knowledge is an impairment of the non-party's right to seek legal redress within the prescribed timelines. It may even be said that a non-party's prayer for condonation of delay should be assessed on a wholly different template. While a party to a lis

RK JUDICIAL ACADEMY

is expected to be diligent in approaching the Appellate forum, a non-party cannot be put through the same regimen of limitation as well as of expected conduct. It should also be borne in mind that the Suit filed by the respondent No.1 was decreed without the rigour of trial and/or contest. The window of knowledge for timely-action to the appellants was hence further curtailed," the bench held.

Backgrounds:

The case arose from a suit filed by a buyer (1st respondent) against sellers (respondent Nos. 2-11) for specific performance of an alleged agreement of sale dated executed in March 2013. The suit was decreed without contest in September 2021.

The appellants claimed to be prior purchasers of the land and also claimed to be in possession of the same. They stated, that only in July, 2023, when respondent no.1 took aggressive steps to execute the decree and evict them from the property, is when they found out that, a decree had been passed in favour of the 1st respondent.

Subsequently, the appellants filed the present appeal on 04.08.2023, seeking leave to appeal along with a prayer for condonation of delay of 428 days.

The respondent No. 1 objected to the condonation of delay, citing the pendency of multiple proceedings. Further, that leave to appeal should have been granted only after condonation of delay.

After hearing both sides, the Court concluded that the law of limitation must be applied differently to parties who were kept outside the original legal proceedings. The Court noted that the prescribed periods for approaching courts are a matter of public policy, aimed at discouraging laches and acquiescence on the part of litigants. Additionally, that these timeframes serve the salutary objective of instilling discipline in non-vigilant litigants and ensuring that causes of action is given a 'shelf-life'.

However, the Court pointed out that public policy demands relaxation of prescribed timelines in appropriate exigencies. The Court cited examples such as legal disabilities covered under sections 6 and 7 of the Limitation Act, where parties are physically or mentally unable to approach a court. It also mentioned the relaxation of statutory timelines during the Covid-19 pandemic as an instance of courts adapting to unusual circumstances.

"*The Limitation Act, 1963 is for the salutary objective of inculcating discipline in non-vigilant litigants. It is also for the purpose of ensuring that a cause of action has a shelf-life in the sense of*

RK JUDICIAL ACADEMY

being kept alive and relevant for filing a Suit or proceeding in a Court of law. Public policy however also demands that the prescribed timelines be relaxed in appropriate exigencies. The Limitation Act makes room for such exigencies in the form of legal disabilities where a party is physically or mentally unable to approach a Court – sections 6 and 7 of the Limitation Act."

Lastly, the bench noted, that when considering a plea for condonation of delay raised by a non-party to a lis, Courts are merely to appreciate whether or not 'sufficient cause' was made out for filing the Appeal. The Court found that the appellants had shown sufficient cause for the delay. It noted that they were unaware of the original suit and the decree, and filed their appeal promptly upon learning of these facts. The Court also considered that the original suit was decreed without a full trial, further limiting the appellants' opportunity for timely action.

Thus, in the peculiar circumstances, the Court allowed the i.A for condonation of delay, holding, that such a relief should be granted as a 'matter of right' (*ex debito justitiae*) to the petitioner/appellant

2.Translate the following Telugu to English (1*15=15Marks)

1908 సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 7వ నిబంధన 11 ప్రకారం దావా వేసే స్పష్టమైన హక్కును పిటిషనర్ వెల్లడించాలని, కేవలం ఒక చర్యకు సంబంధించిన భ్రమ లేదా మరుగున పడకూడదని పేర్కొంటూ పిటిషన్ తిరస్కరణను తెలంగాణ హైకోర్టు సమర్థించింది.

"చర్య యొక్క కారణం" అనే పదం పిటిషనర్ యొక్క తీర్పు హక్కుకు మద్దతు ఇవ్వడానికి, ఒకవేళ ప్రయాణించినట్లయితే, వాది నిరూపించడానికి అవసరమైన ప్రతి వాస్తవాన్ని సూచిస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, చర్య యొక్క కారణం అనేది పిటిషనర్ క్లెయిమ్ చేసిన ఉపశమనానికి అర్హత పొందడానికి వాది నిరూపించడానికి అవసరమైన భౌతిక వాస్తవాల మూటను కలిగి ఉంటుంది. చర్య యొక్క కారణాన్ని నిర్ధారించడానికి, ప్లెయింట్ లో చేసిన అభ్యంతరాలను పూర్తిగా చదవాలి - మరియు విడిగా కాదు - మరియు సరైనవిగా భావించాలి. సరళంగా చెప్పాలంటే, పిటిషనర్ తన వాదనను ప్లెయింటులో చేసిన వాదనలపై రుజువు చేయాలి మరియు తదుపరి పేర్కొన్న ఉపశమనం చర్య యొక్క కారణంతో నిజమైన సంబంధాన్ని కలిగి ఉండాలి. 17 MB, J & MGP, J CCCA. 2024 యొక్క నెం.62 ప్లెయింట్ స్పష్టమైన స్యూ హక్కును బహిర్గతం చేయాలి - ఒక చర్య యొక్క భ్రమ లేదా మరుగుజ్జు కాదు" అని **జస్టిస్ మౌషుమి భట్టాచార్య, జస్టిస్ ఎంజి ప్రియదర్శినిలతో** కూడిన డివిజన్ బెంచ్ పేర్కొంది.

విభజన ఉపశమనం కోరుతూ దాఖలైన పిటిషనర్ పిటిషన్ ను తోసిపుచ్చుతూ ట్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వులపై దాఖలైన సిటీ సివిల్ కోర్టు అప్పీల్ లో ఈ ఆదేశాలు జారీ అయ్యాయి.

ఓ ఇంటి ఆస్తికి సంబంధించి కుటుంబ కలహాల చుట్టూ ఈ కేసు తిరుగుతోంది. చిన్న కుమారుడైన భజరంగ్లాల్ అగర్వాల్ తన తల్లి (ప్రతివాది నెం.1), తన ఇద్దరు అన్నలపై (ప్రతివాదులు నెం.2, 3) దావా ఆస్తిని విభజించాలని, తన పెద్ద సోదరుడికి అనుకూలంగా తన తల్లి అమలు చేసిన గిఫ్ట్ సెటిల్మెంట్ డీడ్ చెల్లదని డిక్లరేషన్ ఇవ్వాలని దావా వేశాడు. తన తండ్రి కొనుగోలు చేసిన సూట్ ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని, సహ యజమానిగా తనకు మూడింట ఒక వంతు వాటాకు అర్హుడని పిటిషనర్ వాదించారు.

వీలునామాను రద్దు చేసి గిఫ్ట్ డీడ్ ను అమలు చేయాలని తన పెద్ద సోదరుడు తమ తల్లిని అనవసరంగా ప్రభావితం చేశాడని అతను వాదించాడు. ఆస్తిని విభజించాలని, గిఫ్ట్ డీడ్ ను రద్దు చేయాలని పిటిషనర్ కోరారు.

మరోవైపు 1988లో రిజిస్టర్డ్ సేల్ డీడ్ ద్వారా తన సొంత నిధులతో వివాదాస్పద సూట్ ప్రాపర్టీని కొనుగోలు చేసినట్లు పిటిషనర్ తల్లి వాదించారు. 1992లో భర్త చనిపోవడంతో 2022 ఆగస్టులో ఆమె సొంతంగా ఆస్తులను నిర్వహించారు.

సూట్ ఆస్తికి తల్లియే పూర్తి యజమాని అని, దానిని తనకు నచ్చిన రీతిలో అమ్ముకునే స్వేచ్ఛ ఆమెకు ఉందని వాదించారు.

తన వాదనలో, కోర్టు ప్లెయింట్ లో చేసిన ప్రకటనలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించింది. మొదటిది, హిందూ వారసత్వ చట్టం, 1956 లోని సెక్షన్ 14 (1) ప్రకారం ఒక మహిళ స్వతంత్రంగా ఆస్తిని కలిగి ఉండటానికి అర్హత కలిగి ఉందని స్పష్టం చేసింది.

రెండవది, 2022 ఆగస్టు 16 నాటి విల్ డీడ్తో సహా అనేక సందర్భాల్లో పిటిషనర్ తన తల్లి ఆస్తిపై పూర్తి యాజమాన్యాన్ని అంగీకరించారు.

అందువల్ల, ప్లెయింట్ లో పరస్పర విరుద్ధమైన ప్రకటనలు ఉన్నాయని, అదే సమయంలో తల్లి యాజమాన్యాన్ని అంగీకరించడం మరియు ఆస్తిని ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిగా పేర్కొనడం జరిగిందని కోర్టు పేర్కొంది.

అంతేకాక, రద్దు చేసిన డీడ్ మరియు రిజిస్టర్డ్ గిఫ్ట్ సెటిల్మెంట్ డీడ్పై పిటిషనర్ చేసిన ఫిర్యాదు 16.08.2022 నాటి విల్ డీడ్ను పిటిషనర్ అంగీకరించడానికి స్పష్టంగా విరుద్ధంగా ఉంది, ఇక్కడ ప్రతివాది నెం.1 సూట్ షెడ్యూల్ ఆస్తిపై తన సంపూర్ణ యాజమాన్యాన్ని నిర్ద్వంద్వంగా ప్రకటించింది.

పిటిషనర్ తమ తీర్పు హక్కుకు మద్దతు ఇవ్వడానికి అవసరమైన అన్ని భౌతిక వాస్తవాలను చర్యకు కారణం కలిగి ఉండాలని కోర్టు నొక్కి చెప్పింది. ఈ కేసులో ప్లెయింట్ పరస్పర విధ్వంసకర చర్యలకు కారణాలను ఏర్పాటు చేసిందని పేర్కొంది.

టి.అరివందందం వర్సెస్ టి.వి.సత్యపాల్, ఐటిసి లిమిటెడ్ వర్సెస్ డెట్స్ రికవరీ అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్, దహిబెన్ వర్సెస్ అరవింద్ భాయ్ కళ్యాణ్ జీ భానుశాలి (గ(జా) సహా అనేక సుప్రీంకోర్టు తీర్పులను కోర్టు పునరుద్ఘాటించింది. ప్లెయింట్ స్పష్టంగా ఇబ్బందికరంగా, అర్హత లేని చోట ఆర్డర్ 7 రూల్ 11 సీపీసీని ప్రయోగించవచ్చని పేర్కొంది.

"ప్రస్తుత కేసులో, చర్య యొక్క కారణాలు పరస్పరం వినాశకరమైనవి మరియు పిటిషనర్ ఉపశమనాలకు చేరుకునే సమయానికి నశించిపోతాయి. పిటిషనర్ వేడిగా, చల్లగా ఎగిరి తన వైఖరిని మార్చుకున్న ప్రయత్నానికి ఇదొక ఉదాహరణ. దావా షెడ్యూల్ ఆస్తిని స్వీయ-ఆర్జించిన ఆస్తిగా అంగీకరించడం నుండి గిఫ్ట్ సెటిల్మెంట్ డీడ్ ద్వారా ప్రతివాది నెం.2కు ఆ ఆస్తిని బదిలీ చేసే ప్రతివాది నెం.1 యొక్క హక్కును ప్రశ్నించడం వరకు. ఏదేమైనా, పిటిషనర్ ఏమి చెప్పదలుచుకున్నాడో దాని వ్యక్తీకరణతో సహా, వాదికి స్పష్టత లేదు. విల్ డీడ్, విల్ డీడ్ రద్దు, గిఫ్ట్ సెటిల్మెంట్ డీడ్లను అమలు చేసిన ప్రతివాది నెం.1 (బాధిత పక్షంగా) కు విరుద్ధంగా ప్రతివాదులను ఒక సమూహంగా సూచించేంత వరకు ప్రకటనలు అస్పష్టంగా ఉన్నాయి."

ప్లెయింట్ తిరస్కరణ ఉత్తర్వులను సమర్థిస్తూనే, సూట్ ఆస్తి ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తి అని ప్రకటించడం, గిఫ్ట్ డీడ్ ను రద్దు చేయాలని కోరుతూ వీలునామా రద్దు చేసిన పత్రాన్ని రద్దు చేయాలనే అభ్యర్థన వంటి కీలక ప్రార్థనలు ఈ వ్యాజ్యంలో లేవని కోర్టు పేర్కొంది.

www.rkjudicialacademy.com I Mob:9052439463I rkjudicialacademy@gmail.com

3.write an essay on the following

(2*20=40 Marks)

1. Examine the recognition of live-in relationships under Indian law and the rights of couples involved in such arrangements. Analyze the judicial approach towards live-in relationships and their evolving status in Indian society.

2. Discuss the concept of irretrievable breakdown of marriage and its treatment in Indian courts. Evaluate the arguments for and against making it a statutory ground for divorce, and explore how this reform could impact the divorce process

****

RK JUDICIAL ACADEMY